

En flicka i natten

Ensam sitter jag på en brygga så liten. I ett månsken som endast lyser. Böjer mig ner över bryggans kant. För min bara hand mot den änglalika yta. Vattnet är varmt och silas mellan mina fingrar vid min rörelse. En varm vind smeker mitt ansikte som ett tunt silkes tyg vid fönstrets sida och stryker mitt hår bakåt. Jag sänker en blick över vattnets yta och möter min spegelbild. Ser djupet i mina ögon. Ett djup som sträcker sig runt jordens alla vrår. Skinande ljusblå ögon som dagens ljusblå ändlösa himmel. Då i gryningen solen sakta visar sig bakom horisontens linje. En tår faller och förstör bildens form. Svaga rörelser förflyttar sig längs sjön och blir allt svagare. Ett leende lyser upp från mina torra läppar.

För min våta hand över mitt ansikte. Känner hur vatten droppar sakta tar sig längs min hud. Låter blicken föras över nattens ändlösa himmel. Ser stjärnorna tindra som i en barna blick. De lyser så vackert över jordens alla vrår. Med en fader till måne som så snällt vakar de små. En stjärna faller för ett ensamt barns dröm och skapar ett himmla streck över nattens täcke.

Trädens höga toppar vajar i vindens rörelser och skapar ett svagt gnisslande ljud från dess rörelser. Grenarna nuddar vid varandra och det tysta ljud av höst lövens vid rörelser skapar en otrolig känsla.

Sitter stilla och sluter mina ögon, lyssnar på var svaga ljud i den enorma tystnad. Bryggan guppar svagt med vattnets rörelser och kluckar mot dess kant var gång.

Barfota sitter jag med fötterna över bryggans kant. Känner det varma vattnet mot mina tår. Skapar små tunna rörelser utmed yta. Ser mig omkring. Över sjöns ände och bortom horisontens linje.

Intill slutet av sjön där marken smått flyter in, bland vass och stenar hörs tysta ljud från en gräshoppas rörelser.

Lägger mig ner mot den fuktiga bryggan. Känner hur de små vatten droppar tränger sig genom tyget på min tröja. Rör vid min hud. Lugna hjärtslag klappar mot mitt bröst. Känner pulsen sakta pumpa. Ser upp i det ändlösa universum där ej livet finns.

Låter mina ben hänga över bryggans kant. Med svaga rörelser för jag dem fram och tillbaka.

Känslorna är obeskrivliga. Tryggheten kramar mig varmt. Den harmoniska känsla stärker min inre själ. Andas långa och djupa andetag. De mjuka vind rörelser håller om min kropp som en ängels små lena händer mot ett barna sinne.

För min hand över bryggans bräder. De är skadade och mycket grova. En spåga tar sig genom min tunna hud och svider. Sakta drar jag ut den, en ensam droppe blod tränger genom det smala hål. Rinner längs mitt finger. Jag böjer mig över bryggans kant och för mitt finger i vattnet.

Små djur dansar så vackert över ytan. Svaga ringar skapas runt omkring. Röster ger ett eko i mitt huvud. Lena, kärleksfulla röster som gör mig varm inombords. Sätter mig på mina knän, sluter mina ögon och känner den friska doften strömma inom mig. Få ord från en vacker sång text flyter ur min mun. Känner rytmen i min kropp och blod.

Ensam sitter jag på en brygga så liten. I ett månsken som endast lyser. En lycka som endast skiner och aldrig
döljs av en rädsla. Inom en natt som aldrig blir dag sitter jag nu och njuter av livet.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Felicia Wallin med Poeter.se id #35997 innehar upphovsrätten